

NYASALAND

EXC. MI P. D. IOANNIS B. H. THEUNISSEN
Archiepiscopi Blantyreensis (Blantyre)

Blantyre, 20 octobris 1959

Eminentissime Domine,

Permultis distractus occupationibus persuasus remansi propositiones pro futuro Concilio Oecumenico ante primum diem novembris 1959 expectari. Faveat Eminentia Vestra excusare quod ita argumenta quae hisce propono tardius Commissioni pervenient.

Utiliter tractari posse opinor quae sequuntur:

1. Attentis conditionibus in terris Orientalibus et Africanis, distinctio, etsi in re disciplinari, inter Ecclesiam Occidentalem et Orientalem, difficilius intelligitur.

2. Penuriae sacerdotum, qua Ecclesia in multis terris laborat, quomodo remediatur?

Quid de *Diaconatu* absque obligatione coelibatus?

3. Episcopis sive titularibus sive residentialibus iurisdictio concedatur confessiones audiendi ubique terrarum.

4. Usus linguae vernaculae in Missae celebratione et Sacramentorum administratione pro universali Ecclesia uniformiter determinetur, ita ut ubique terrarum fideles magis magisque Sacris Mysteriis participare possint.

5. Normae generales decretentur, quibus Unio Episcoporum (Bishop's Conference) in determinata regione ducatur in caeremoniis liturgicis adaptandis usibus et moribus populorum indigenarum, salva approbatione S. Sedis.

Qua par est reverentia, Eminentiae Vestrae maneo

humillimus servus in Domino

✠ IOANNES B. THEUNISSEN
Archiepiscopus Blantyreensis

2

EXC.MI P. D. CORNELII CHITSULO
Episcopi Dedzaënsis (Dedza)

25th august, 1959

Your Eminence,

With reference to Your Eminence's letter dated 18th june, 1959 Prot. N. 1 C/59-437 requesting some points of doctrine or morals, points which are likely to be discussed during the forthcoming Oecumenical Council, I have just the three enclosed proposals to submit to Your Eminence.

Wishing you God's innumerable graces in your preparation work, and praying that the forthcoming Council proves most fruitful.

I have the honour to be, my Lord Cardinal, Your Eminence's devoted and obedient servant,

✠ C. CHITSULO
Bishop of Dedza

Eminentissime Domine,

Inito Concilio, mihi visum est Tuae Eminentiae de futuro Concilio Oecumenico haec respondere, quae sequuntur:

1. Pro Clero: Vita in communi simul cum Exercitiis Spiritualibus praeferenda videtur, nam ab innumeris periculis liberat et ad officia status rite complenda, iuvat. Correctio fraterna ac mutuuum incitamentum facile in vita communi reperitur.

2. De Computatione usus rationis.

Usque nunc Mater Ecclesia infantes attingentes septimum annum completum esse in usu rationis statuit. Hodierna vero experientia constat infantes iam esse in usu rationis completo anno sexto, vel inter quintum completum et sextum. Constat etiam ex hodierna lege Gubernii statuentis sex annis gaudentes debere esse in Primariis Scholis.

3. Diaconatus reviviscatur scil., Catechistae optimi ordinentur Diaconi. Similiter Praesides Actionis Catholicae, et Seminaristae ex Maiori Seminario propter coelibatum exeuntes.

Eminentiae Tuae Reverendissimae

✠ CORNELIUS CHITSULO
Episcopus Dedzaënsis

3

Exc.MI P. D. IOSEPHI FADY
Episcopi Lilongwensis (Lilongwe)

Le 12 avril 1960

Eminence Révérendissime,

J'ai l'honneur d'adresser à Son Eminence la réponse aux lettres du 18 juin 1959 et 21 mars 1960, concernant le Concile Œcuménique.

Je voudrais également m'excuser du retard à envoyer mes questions pour le Concile.

Baisant avec respect Sa pourpre sacrée, je prie son Eminence Révérendissime, de croire à mes sentiments respectueux in Christo,

✠ JOSEPH FADY
Evêque de Lilongwe

DOCTRINAE CAPITA

1. *Circa notionem traditionis divinae*

Maxime optandum videretur Concilium Oecumenicum magis explicitè determinare sensum Concilii Tridentini circa Traditionem divinam. « Sacrosancta ... Tridentina synodus ... hoc sibi perpetuo ante oculos proponens, ut sublatis erroribus puritas ipsa evangelii in Ecclesia conservetur, quod ... Dominus noster Iesus Christus Dei Filius proprio ore primum promulgavit, deinde per suos apostolos tamquam fontem omnis et salutaris veritatis et morum disciplinae omni creaturae praedicari iussit; perspiciensque hanc veritatem et disciplinam contineri in libris scriptis et sine scripto traditionibus, quae ipsius Christi ore ab apostolis acceptae, aut ab ipsis apostolis Spiritu Sancto dictante quasi per manus traditae ad nos usque pervenerunt, orthodoxorum patrum exempla secuta, omnes libros tam veteris quam novi testamenti, cum utriusque unus Deus sit auctor, necnon traditiones ipsas, tum ad fidem tum ad mores pertinentes, tamquam vel oretenus a Christo, vel a Spiritu Sancto dictatas et continua successione in ecclesia catholica conservatas, pari pietatis affectu ac reverentia suscipit et veneratur ».

Quaestio est: quaenam sit relatio, secundum hoc Tridentinum decretum, inter Sacram Scripturam et Traditionem.

Videtur hanc relationem inaccurate per theologos postridentinos esse interpretatam (cf. Geisselmann, S. I., *Des Missverständniss über das Verhältnis von Schrift und Tradition und seine Neberwindung in der katholischen Theologiae*, in « Una Sancta », september 1956, pp. 131-150).

Revera Concilium Tridentinum non loquitur de duobus *fontibus* Revelationis, ut generatim fit in manualibus theologiae dogmaticae, sed de unico fonte: Evangelium, ore Christi promulgatum et deinde per apostolos tamquam *fontem* omnis et salutaris veritatis et morum disciplinae praedicandum.

Concilium Traditionem et Scripturam potius ut duas vias, duos canales, considerat, per quos revelatio usque nos pervenit: « perspicuensque (Concilium) hanc veritatem et disciplinam contineri in libris scriptis et sine scripto traditionibus, quae ab ipsius Christi ore ab Apostolis acceptae, aut ab ipsis Apostolis Spiritu Sancto dictante quasi per manus traditae ad nos usque pervenerunt ».

Quaestio nunc est: utrum isti duo canales sint plane distincti, ita independentes ad invicem ut Traditio, etiam sine adminiculo Sacrae Scripturae, sit medium sufficiens, et eadem habens auctoritatem ac Sacra Scriptura, ad Revelationem integram nobis communicandam.

Nuper, in opere: « *Wholy Writ or Holy Church* » Tavard videtur admittere Traditionem sine Sacra Scriptura esse insufficientem, et e contra Sacram Scripturam ut Ecclesiae traditam et rite ab Ecclesia interpretatam, esse unicum canalem sufficientem per quem nobis Revelatio authentice pervenire potest. Et sic cl. auctor conatur dare sensum omnino novum et catholicum adagio protestantico: « Scriptura sola ».

Nonne potius sic dicendum:

1. Traditio et Scriptura quidem sibi mutuo operam dant in incorrupte tradenda et conservanda revelationem. Sed:

2. Traditio etiam independentem a Scriptura, scilicet per simplicem transmissionem veritatis revelatae, a Christo acceptatae et ab apostolis eorumque successoribus sub assistentia Spiritus Sancti usque ad nos traditae, hanc veritatem revelatam nobis communicat, non minus ac Scriptura et cum eadem auctoritate, quamquam alio modo.

3. Non videtur necessarium admittere Traditionem continere veritates revelatas omnino diversas a Sacra Scriptura, i. e. quae in Sacra Scriptura omnino non inveniuntur. Sed videtur necessarium admittere Traditionem nobis praebere illam interpretationem Scripturae per quam quod erat obscurum aut solum implicitum in Scriptura nunc nobis proponitur ut clarum et explicitum; et sic Traditio nobis praebet veritates revelatas quae sola Scriptura nobis clare praebere nequit.

II. Circa Catechismum romanum

Catechismus Romanus utpote Concilio Tridentino consonus et optima synopsis Doctrinae ad populum Christianum instruendum iam melius temporibus nostris accomodetur.

Sint regulae datae pro erroribus modernis ut Communismus-Socialismus, Indifferentismus, Nationalismus. Contra hos errores, maxime contra Nationalismum qui nunc grassatur, explicetur *unitas ecclesiae Christi, caput ecclesiae et magisterium vivens*.

Deinde pulcherrima *doctrina Mystici Corporis* magis in Seminariis, in Catechismo et in concionibus ad Christifideles promoveatur, quo melius solidaritas membrorum Ecclesiae, Corporis mystici Christi, demonstratur.

Addatur etiam *studium encyclicarum recentium Romanorum Pontificum* circa doctrinam sociale et politicam quae adhuc a multis Christifidelibus ignoratur.

Momentum *educationis familiaris* magis ac magis explicetur et illustretur. *Vocatio sacerdotalis et religiosa* quae in vera et catholica familia florere solet, detrimentum patitur. Eius sublimitas magis ac magis illustretur tanquam praerogativa Ecclesiae quae est sponsa Christi.

Doctrina Gratiae Sanctificantis melius ante oculos Christifidelium portetur sub imaginibus a Christo adhibitis de vita, de veste nuptiali etc. Saepe nomen abstractum gratiae sanctificantis pueris et etiam adultis nihil dicit, et parvi aestimant tantum thesaurum quod « in vasis fictilibus » portant.

Tandem doctrina etiam in Catechismo puerorum et Christifidelium magis ac magis textibus Sacrae Scripturae, tam Veteris quam Novi Testamenti, scriptis S. Patrum, et Encyclicis Romanorum Pontificum et aliis textibus Magisterii Viventis illustretur, quo melius in fide roborentur, fidem defendere queant et ipsi contra errores grassantes immunes fiant.

Saepe Christifideles rudes solas responsiones retinent, nescientes qua ratione nituntur.

III. De Sacramentis

De Baptismo infantium, can. 770

De Baptismo infantium parentum catholicorum qui sunt tepidi vel simpliciter mali, quando parva vel nulla spes habetur ut hi infantes in religione catholica rite educantur.

De Baptismo infantium Catholicorum in can. 770 providetur, nempe ut quamprimum baptizentur. Sed nihil provisum est pro baptismo infan-

tium catholicorum tepidorum vel simpliciter non practicantium vel indifferentium, vel etiam malorum. Nam etiam si parva tantum subest spes ut infans in religione catholica rite educetur, nihilominus a sacerdote baptizari debet etiam sine cautione (Coll. 625).

Periculum adest ne multi infantes baptizentur quorum educationi christianae cautum non est. Valde mirum est quod si parentes sunt alter infidelis, alter fidelis et parens fidelis filium offerat baptizandum in finem aeternae vitae adipiscendae, et promittit se filium in religione catholica educaturum, perpendere debet diligenter sacerdos, an huic proposito et promissioni partis fidelis fidem praestare possit, quo facto ipse iudicare debet, utrum in casu conveniat puerum baptizare, necne. Const. Ben. XIV; « Filiis autem catholicorum nunquam denegandum baptismum, si parentes illud petant, etiam si parentes adeo barbari sint, ut licet baptizati, nullum fere actum catholicae religionis exercent ... aut ob parentum tepiditatem nulla spes probabilis affulgeat, ut dicti infantes in christiana religione postmodum instituantur ».

(S. C. P. F. ad Vic. Ap. Sutchuen. 31 ian. 1796).

Nonne melius est baptismum non conferre hoc in casu nisi cautiones praestentur de catholica educatione, addendo can. 770 quod in can. 750 § 2 statuitur, nempe « dummodo catholicae eorum educationi cautum sit ».

Ratio est scandalum praesertim in regionibus Missionum ubi neophyti parvi aestimant quod tam facile conceditur. Insuper Ecclesia damnum patitur.

Est etiam periculum ne quidam sacerdotes severiores se monstrent et omnino infantes baptizare recusent vel nimis complacentes sine ulla cautione baptismum administrent. Quae est media vita qua:

- 1) Principia Ecclesiae servantur;
- 2) scandalum apud parentes infantes ad baptismum offerentes non offenditur;
- 3) caritas erga parentes infantes ad baptismum offerentes non offenditur;
- 4) honestas in Sacramentis administrandis servatur utpote « non debent sancta dari canibus »?

De Matrimonio, can. 1125

Quid de Constitutione S. Pii V « Romani Pontificis » de qua in can. 1125?

Num applicari possit Constitutio quando, secluso semper scandalo, prima uxor velit baptizari vel etiam iam baptizata sit? Hic casus saepe

occurrit in nostris Missionum territoriis. De facto, Constitutio in illo casu applicatur, non tamen sine anxietatibus conscientiae (propter discussiones inter auctores) quia S. Sedes nihil authentice statuit.

Rationes

Haec interpretatio sana solidis argumentis nititur et conditionibus et moribus accomodatur, bono religioso favet nec in oculis indigenarum vinculum naturale detrimentum patitur nec tandem scandalum oritur.

IV. De Missae Sacrificio

De Missa lecta

Partes Missae quae vulgo Missa Catechumenorum nuncupatur, utpote, Christifideles et Catechumeni doctrina instruuntur, *sola lingua vernacula* a sacerdote legantur.

Illa autem pars quae Canon nuncupatur, lingua latina a sacerdote legatur.

Post « Ite Missa est » et sacerdotis benedictionem nihil aliud addatur. Initium Sancti Evangelii S. Ioannis privatim a sacerdote dum vestes deponit recitetur ut fit die dominica in Palmis.

Missa quantum fieri potest idem tempus perduret: i. e. non ultra dimidiam horam et ad hunc finem:

- a) minus longae epistolae et evangelia adhibeantur,
- b) insuper ad fervorem fovendum melior distributio et varietas textuum maxime in Communi Sanctorum inveniatur.

Fideles activi participes Sacrificii Missae fiant.

Ratio: Longiores epistolae et evangelia fervori nec sacerdotis nec Christifidelium favent. In urbibus praesertim ubi plures missae mane celebrantur, valde interest ut altera quaque hora Missa celebretur et tempus suppetat ad concionandum per 10 vel 15 minutos.

De Missa Cantata

Humiliter petitur ut *Asperges me* et *Vidi aquam* et illae partes quae sub nomine « Ordinarium » veniunt *lingua vernacula* cani possint, hoc modo ut sacerdos lingua latina intonetur, v. g. « Gloria in excelsis Deo » et deinde a populo *lingua vulgari* repetatur et prosequatur. Sacerdos, sive latine prosequatur vel cum populo lingua vulgari cantet.

Illae partes quae sub nomine « Proprium » veniunt etiam lingua vernacula cantentur. Intra distributionem Communionis hymni lingua vulgari a populo cantentur.

Eundem favorem petimus pro cantibus et orationibus in caeremoniis Dominicae Palmarum, Hebdomadae Maioris.

Rationes

Maior et melior comprehensio et participatio activa in tam pulchris caeremoniis et precibus.

Hodie caeremoniis Dominicae in Palmis praefui. Fideles tamquam muti auditores et spectatores per unam horam *passive* in ecclesia deinde in processione se gesserunt.

Sed in nostris territoriis omnis populus (non solum quidam cantores) cantare solent et peramant.

Distributio S. Communionis in Missa cantata saepe per longum tempus protrahitur et populi fervor hymnis augetur. Qui legere nequeunt gratias agunt cantando hymnos quos omnes memoria retinent. Nonne omnes eundem cibum sumpserunt et communiter corde et ore gratias agere debent.

V. *De Breviario Romano*

Desideratur:

1) Maior et selectior varietas textum SS. Patrum in Sanctorali.
2) Lectiones ne longius protrahantur, rescindantur partes quae ad solam chronologiam spectant vel nullomodo fervorem et aedificationem adiuvant.

3) Numerus Sanctorum quorum festa in Breviario Romano celebrantur ad praecipuos et magis nostris temporibus adaptatos reducantur. Sancti quidam Ordinum proprii in suo quoque Ordine vel Congregatione non autem in Ecclesia Universali celebrentur.

Responsoria in solo officio cantato, non autem in recitatione privata recitentur. Saepe nulla est relatio lectiones inter et responsoria.

Tandem:

Nonne opportunum videtur officium quotidianum ad unum Nocturnum reduci, ut fit in festivitate Paschae et per Octavam?

Lectiones sumantur:

prima ex Vetere vel Novo Testamento;

secunda de Sancto vel in Officio feriali sit commentarium in primam lectionem;

tertia de Homilia in Sanctum vel Mysterium.

Laudes non iam dicantur.

Ad Primam 3 tantum psalmi. Horae parvae, Vesperae (sine precibus) et Completorium: de more. Officium in usum monachorum et monialium in toto dicatur vel cantetur.

Rationes

Obligatio pastoralis maxime in missionum territoriis et in urbibus intensior, maxime ante dies festos confessiones et praeparationes diversi generis sacerdotes absorbent. Melior est recitatio precum paucorum attentata et devota, quam longior quae fit labiis tantum. Sacerdotes timorati se dispensare timent a recitatione Officii Divini, etsi adest causa.

VI. *Quaestiones miscellaneae**Theologiae cursus in Seminariis*

Quidam errores antiqui circa doctrinam obiter tantum referantur. Moderni errores magis refutentur. Sed:

Maxime Doctrina Catholica sereniter et cum vi praesentetur innisa argumentis validis et tradita a Magisterio viventi Ecclesiae. Nexus inter Theologiam dogmaticam, moralem et asceticam et mysticam seminaristis plane ante oculos tradatur.

Philosophia maxime prodest ad explicandam et illustrandam Theologiam, sed saepe seminaristae notionibus aridis nutriti nesciunt uti libris in Seminario adhibitis et se ad libros vulgo « sermonaires » (quorum optimi non valent tractatum in Seminario discitum) vertunt ut doctrinam populo christiano tradent.

Et Christifideles merito dolent de paupertate alimenti spiritualis quo praedicatores eos in sermonibus dominicis saepe enervant.

De Biblia Sacra

Magis ac magis nostris temporibus acquisitio Libri Sacrae Scripturae Christifidelibus facilior redditur editionibus variis, tam pulcherime illustratis quam simplicibus omni ornatu vacuis ita ut etiam a pauperibus emi possint.

Valde recommendatur ut introductione non qualibet sed optima et quidem a Concilio elaborata, Christifidelibus lectio facilior reddatur. Haec introductio notiones praestet circa geographiam, historiam populi electi, formationem librorum sacrorum, eorum inspirationis notionem brevem, relationem cum scientia, historia et fide.

Insuper adnotationes textibus difficilioribus addantur.

Maior cooperatio inter dioeceses magis fortunatas Europae et Americae et dioeceses pauperiores in Missionum territoriis maxime quoad sacerdotes.

Maior numerus sacerdotum e clero saeculari ad iuvandos missionarios in territoriis Missionum mittatur.

Non est dubium quin Episcopi et eorum clerus et Christifideles dioecesium Europae et Americae septentrionalis precationibus et stipe necessitates Missionarium adiuvent. Sed Episcopi in Missionibus *maxime sacerdotibus indigent* qui eos per aliquot annos adiuvent. *Pauci sunt* qui libenter sacerdotes volentes in Africam mittere consentiunt et hic auream opportunitatem amittimus ad animas Deo lucrificandas dum adhuc tempus est.

Tantum est discrimen inter numerum sacerdotum in regionibus catholicis et numerum missionariorum et sacerdotum indigenarum in Missionum territoriis.

Nonne statui potest apertum esse omni sacerdoti volenti et idoneo duos vel tres annos in Missionum territoriis laborare et diutius si divinitus vocari ad hoc munus se sentiat. Idem valet de Religiosarum Congregationibus, et de laicis.

Quam inestimabilis experientia sacerdoti qui aliquot annos in Missionum territoriis laborare potuerit et qui stimulus ad excitandos Christifideles ad lucrandas animas eorum qui adhuc in tenebris lugent.

✠ IOSEPHUS FADY
Episcopus Lilongwensis

4

Exc. MI P. D. LAURENTII P. HARDMAN
Episcopi Zombaënsis (Zomba)

Die 18 aprilis 1960

Excellentissime Domine,

Omnibus his rebus bene perpensis, animadversiones, sententias et consilia nostra Pontificiae Commissioni Antepreparatoriae pro Concilio Oecumenico humiliter communicare volumus.

De Rebus Doctrinalibus: Romanus Pontifex supplicetur et peraradenter obsecretur ut declaret et definiet tamquam dogma fidei divinae et catholicae doctrinam Maternitatis Spiritualis B. M. Virginis. Maternitas Spiritualis unioni omnium hominum efficacissime confert quia matris est filios reconciliare, unire unitosque servare. Itaque nobis intime persuasum est sollemnem definitionem huius veritatis, nedum obesse, omnium unioni quam maxime profuturam fore.

De Rebus Canonicis: 1) *De Clericis:* Nobis videtur formam simpliciore horarum canonicarum nostra hac aetate necessariam esse, prae-

sertim in territoriis Missionum ubi missionarii pauci sunt sed ministerium incrementum quotide capit.

2) *De Matrimonio*: Solutio auctoritativa dubiorum de applicatione Constitutionis « Romani Pontificis » valde exigetur: an polygamus conversus possit uti hac facultate, etiamsi prima seu legitima uxor sponte declaret se velle baptizari aut iam baptizata est?

De Rebus Missionalibus: Quae est via optima Mahumetanos, praesertim in territoriis Africae habitantes, ad Christi doctrinam adducendi? Ut haec via invenietur, valde urgetur commissio vel institutum speciale cuius sit investigare principia fundamentalia doctrinarum et methodum evangelizationis Mahumetanismi; invenire media particularia huius haeresis oppugnandae, et formare methodum evangelizationis Mahumetanorum conversioni specialiter adaptatam. Cum Mahumetani B. M. Virginem honore speciali prosequuntur, haec commissio vel institutum Matri omnium hominum sit dedicatum.

Omni quo par est obsequio Excellentiam Tuam prosequor meque profiteor

Excellentiae Tuae Rev.mae
add.mum

✠ LAURENTIUS P. HARDMAN
Episcopus Bombaënsis